

være forpligtet til at forelægge Planer og Tegninger til Anlægget for Regjeringen, inden Koncessionen gives, hvormod Koncessionen senere kan gaa over i andre Hænder. Jeg betragter altsaa disse to Forslag kun som Redaktionsændringer. — Forslagene under Nr. 3 og 4 til § 5 ere derimod af reel Natur. I Lovforslagets § 5 staar der: „Regjeringen bemyndiges til at give 4 pCt. Rentegaranti for indtil tre Tjerdedele af den Kapital, der bevisligt anvendes til Anlægget af Banen og de i Forbindelse med samme staaende Broer og Havne, forsaavidt Banen anlægges saaledes, at den erklæres reentlig for en gjennemgaaende Trafik, og dens Drift kommer til at omfatte en Dampfergeforbindelse mellem Volland og Fehmern saavel som imellem Stælland og Falster. Opfyldes derimod ikke disse Betingelser, kan Rentegarantien kun gives for Halvdelen af den paa Anlægget af selve Banen bevisligt anvendte Kapital, medmindre der stilles en Forstærkningsfond af 20 pCt. af Anlægskapitalen, i hvilket Fald der kan gives Rentegaranti for hele denne“. Dette er i alt Fald noget Nyt, og vi Forslagsstillere have ment, at man i den Henseende burde holde sig til den samme Bestemmelse, som er tagen ved Loven af 1869, og som gaar ud paa at give Rentegaranti for den halve Anlægskapital eller for den hele Anlægskapital, saafremt der stilles en Forstærkningsfond af et vist Antal Procent. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der i Sessjonen 1869—70 af nogle Medlemmer her i Thinget blev forelagt et Lovforslag, som gik ud paa „nærmere Bestemmelser til Anlæg af den nordvestjællandske Sernbåne“, og der var der under C. optaget en Bestemmelse, som gik ud paa, at Regjeringen, hvis Anlægskapitalen nedbragtes til 3 Millioner Rigsdaler, kunde meddele Garanti af Staten for en aarlig Rente af 3 pCt. af denne Kapital, hvilket man altsaa ved en Omfkrivning kan kalde tre Tjerdedele af Anlægskapitalen; men Ministeren udtalte sig den Gang imod denne Bestemmelse, og den blev ogsaa udstemt her. I Folketingstidenden Sp. 5832 siger Indenrigsministeren, at der kan vælges mellem to Garantier, enten en Garanti af 4 pCt. for Halvdelen af Anlægskapitalen, 3,700,000 Rd., eller en Garanti af 4. pCt.

for den hele Anlægskapital, naar der tilveiebringes en Forstærkningsfond, der skal udgjøre 15 pCt. af Anlægskapitalen. Som jeg før tillod mig at udtale, finder Regjeringen ikke, at der er Anledning til at gaa ud over denne Garanti.“ Forslagsstillerne til Vædringsforslaget under Nr. 3 ønskede derfor at stille Sagen ganske paa samme Maade, som det den Gang blev fremsat af Indenrigsministeren, saaledes at Garantien bliver for Halvdelen af Anlægskapitalen eller for den hele Anlægskapital, naar Forstærkningsfonden stilles, hvad enten det bliver en gjennemgaaende Bane eller en lokal lolland-falsterk Bane. Derpaa gaar Forslaget under Nr. 3 ud. — Forslaget under Nr. 4, der er subsidiært, gaar ud paa at ubelade Ordet „Havne“ i § 5, at altsaa Rentegarantien ikke skal omfatte Havnene. Det vil bemærkes, at i Forslaget under Nr. 3 er der kun nævnt „Broer“ og derimod ikke „Havne“. I Loven af 1869 om den nordvestjællandske Bane hedder det vel: „Broer og Havne“; men om end det nordvestjællandske Baneanlæg hender til Havne, saa ere de sandsynligvis af en anden Bessaffenhed end de Havne, der vil blive Tale om her. Det maa formodes, at der ved Syltholm maa anlægges en Havn, der ikke alene bliver en Dampferge-udfibrningshavn, men i det Hele, hvad der jo vil være godt, vil blive Udfibrningshavn for Volland. Det er gjerne muligt, at der var Anledning for Staten til at træde til og bidrage til et saadant Havneanlæg, det er ikke umuligt, at den ved Anlæg af denne Bessaffenhed vil yde Rentegaranti; men at yde Rentegaranti ved et Anlæg, som vi ikke kjende, og hvorum vi endnu ikke have nogen Forestilling, forekommer os ikke at være rigtigt. Hvis der skulde være Tale om at yde en Garanti af den Bessaffenhed, maatte Rigsdagen fordre, at man havde en Forestilling om, af hvilken Bessaffenhed Anlægget vil blive, hvor Meget det vil komme til at koste, hvilke Summer der vil blive sat deri, og i det Hele om, af hvilken Bessaffenhed Havnen skal være. Jeg siger: Jeg er ingenlunde for mit Bedkommende utilboelig til at følge Regjeringen i et Forslag om Rentegaranti for en saadan Havn; paa ingen